

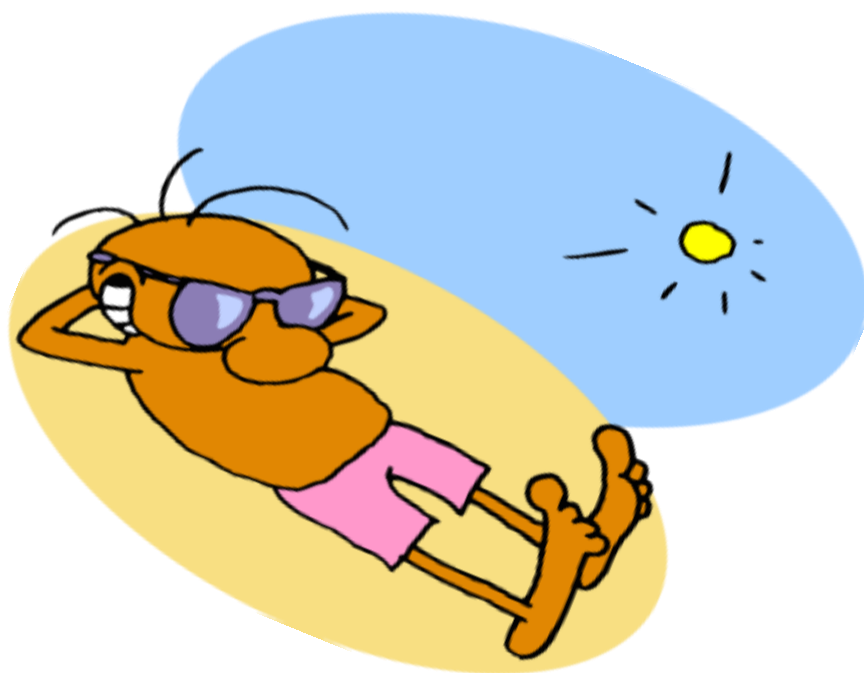
ÚVODNÍK

Milí čtenáři, do rukou se vám dostává letošní poslední vydání časopisu „Ať se ví“.

V tomto květnovém vydání se dozvíte o úspěších našich žáků v recitačních, výtvarných i sportovních soutěžích – například o Macharově Brandýse. Dočtete se o různých školních akcích a potěšíte se literárními pokusy líbeznických žáků.

Protože je toto číslo v letošním školním roce poslední, chci vám popřát krásné prázdniny!

Filip Melichar, 9.A

"Je to tam," zvolala Pavlína. *A holky to dokázaly !*

Dne 25.4. 2013 se Základní škola v Líbeznicích zúčastnila okresního kola Preventan cupu, turnaje ve vybíjené, který se konal v Čelákovících. Naši školu reprezentovala dvě družstva, chlapců a dívek, sestavená z žáků a žákyň 5.A, 5.B a 4.A. V pěkném prostředí čelákovických kurtů soupeřilo mezi sebou 9 chlapeckých

družstev a 7 dívčích. V této obrovské konkurenci jsme obstáli na jedničku, hoši získali pěkné čtvrté místo a dívky po vypjatém boji vybojovaly místo první, přivezly škole krásný zlatý pohár a

postoupily tak do krajského kola, které se odehraje 15.5.2013 v Benešově. Radost i nadšení byly veliké, určitě k nim napomohlo i to, že vytrvale fandily obě dvě páté třídy a celý turnaj provázelo nádherné slunečné počasí.

TRADIČNÍ RECITAČNÍ SOUTĚŽ V LÍBEZNICKÉ ŠKOLE

Koncem ledna probíhá již tradičně v líbeznické škole klání žáků na poli uměleckého přednesu. Soutěží se ve čtyřech věkových kategoriích a vítězové postupují do obvodního kola. Počet recitátorů se každým rokem zvyšuje, letos vystoupilo se svým textem třicet tři dětí a odborná porota opět žasla nad stále se zvyšující úrovní přednášejících.

Ve veliké konkurenci nakonec uspěli tito žáci:

V první kategorii postupují do obvodního kola: **Václav Mišurec, Vojtěch Kotoun a Denis Pařík**. Ve druhé kategorii: **Kateřina Šoltysová, Pavlína Lindová, Petra Vorlíčková a Adam Bartoníček**. Ve třetí kategorii: **Michaela Zanotto, Anna Čechová a Klára Ludvíková**. V kategorii čtvrté: **Tomáš Vyhlídal, Tereza Grubauerová, Ivana Rozlilková a Richard Janů**.

Všem postupujícím gratulujeme a přejeme hodně recitátorského štěstí!

Úspěšné sportovkyně

Petra Vlasáková a Viktorie Kořínková, žákyně 5.B ZŠ Líbeznice, potvrdily, že jsou opravdu v dobré fyzické kondici. Zúčastnily se dne 24.4. XII. ročníku okresního kola Plavecko-běžeckého poháru Středočeského kraje v Čelákovících, kde **Petra Vlasáková** získala ve své kategorii **2. místo** a **Viktorie Kořínková** **3. místo**. Obě děvčata postupují do krajského kola, takže jim držíme palce, aby se jim opět zadařilo.

Líbezničtí recitátoři postupují do krajského kola

V obvodním kole tradiční **recitační soutěže „Poetické setkání“** zvítězili a do **krajského kola** postupují:

- I. kateg. – **Václav Mišurec** (žák 2.A)
- II. kateg. – **Petra Vorlíčková** (žákyně 5.A).

Také ostatní recitátoři ve III. a IV. kategorii naší školy neudělali ostudu, ale konkurence z jiných škol byla veliká.

OSMÁCI VE VELETRŽNÍM PALÁCI

Koncem února se žáci osmého ročníku vypravili na výstavu slavného českého výtvarníka **Jiřího Koláře** do Veletržního paláce. Poté, co si prohlédli zajímavé koláže tohoto výtvarníka, prošli si celou expozici moderního umění. Doufejme, že se jim akce líbila a že se do galerie zase někdy vrátí.

VÝTVARNÝ OBOR ZUŠ V DIVADLE MINOR

V pátek 5.4. se vydali žáci výtvarného oboru ZUŠ do divadla **Minor**. Shlédli tam představení **Klapzubova jedenáctka**, které děti nadchlo svým originálním a vtipným provedením.

Jako výtvarníky nás velmi zaujala nápaditá poetická scéna vytvořená bratry Formanovými – tuto zkušenost děti určitě využijí při vytváření vlastních scénografických návrhů.

Všem představení vřele doporučujeme!

Hopsa hejsa do Brandejsa – počtvrté!

Stává se již tradicí, že se druhé květnové pondělí vydávají mladí recitátoři líbeznické základní školy do Brandýsa nad Labem, kde se na zámku koná známá literární a recitační soutěž - **Macharův Brandýs**.

Také letos vyrazilo dvanáct statečných (Vojta Kotoun, Vladimír Buzalka, Václav Mišurec, Kateřina Šoltysová, Adam Bartoníček, Petra Vorlíčková, Pavlína Lindová, Anna Čechová, Michaela Zannotto, Klára Ludvíková, Tereza Grubauerová a Tomáš Vyhlídal) hájit barvy naší školy. Všichni připravili posluchačům krásný umělecký zážitek. Porota ocenila dva z nich. **První místo v I. kategorii získal Václav Mišurec ze 2.A a druhé místo v kategorii II. udělila porota Kateřině Šoltysové ze 4.A.**

Lidské hodnoty

(Úvaha)

Lidské hodnoty jsou u každého z nás většinou rozdílné. Každému záleží na něčem jiném. Ale upřímně, v dnešním světě plném závisti, falešnosti a přetvářek mnoha lidem záleží hlavně na penězích. Říká se, že peníze nejsou všechno. Dřív jsem tomu možná věřila, ale dneska musím nesouhlasit. Když někdo nemá peníze, tak nemá v podstatě nic. Dnešní teenageři se vysmívají těm, kteří nemají třeba značkové oblečení nebo ty nejlepší mobily či tablety. A proč? Protože někdo prostě nepatří do rodiny, která by si tohle všechno mohla dovolit koupit. Myšlení některých lidí je opravdu velmi nelogické. Všechno tohle vzniká jen kvůli penězům, což vypovídá o tom, že úroveň morálky lidí klesla relativně dost hluboko. Jsou tu přece i věci, které si za peníze nekoupíš, ale na to mnozí z nás zapomínají.

Mezi dalšími lidskými hodnotami, které patří do prvních příček, jsou přátelé. Řekla bych, že bez přátel by se neobešel vážně vůbec nikdo. Není nic lepšího než mít někoho, komu můžu říkat úplně všechno a nikdy mě nenechá spadnout, jednoduše tady pro mě vždy je. Myslím si, že alespoň jednoho takového kamaráda by měl mít každý z nás.

Mezi úplně nejdůležitější hodnoty řadím zdraví. Bez zdraví nic nemůžeš. Za peníze si ho taky nekoupíš. Ale tady bych řekla, že záleží i na štěstí. Někdo má to štěstí, že nechytí žádné vážné onemocnění a někdo bohužel to štěstí nemá. Štěstí tedy v životě hraje také velkou roli.

V neposlední řadě bych do těchto hodnot zařadila jistotu zázemí, protože to je základ úspěchu. Když někdo nemá tuhle jistotu, tak se mu pak méně daří ve škole a později v práci, tudíž nemá moc vysoký plat, ale tímto se už zase vracím na začátek, kde jsem mluvila právě o penězích.

Co se týče mě, tak právě tyto hodnoty, které jsem tu teď popsala, považuji v lidském životě za nejdůležitější.

Lucie Žebrová, 9.A

Mezinárodní výtvarná soutěž LIDICE 2013

Žáci naší školy zasílali své výtvarné práce do soutěže Lidice. Letošní téma této soutěže zní: FOLKLOR – národní lidové zvyky a tradice. Všem držíme palce!

Kolečka a páčky

Kolečka a páčky - tak se nazývá výtvarná soutěž základních uměleckých škol, kterou každoročně vyhlašuje ZUŠ Říčany společně s Fakultou strojní ČVUT. Je to zároveň připomenutí významného rodáka Emila Kolbena. (Pochází ze Strančic nedaleko Říčan.)

Výtvarný obor naší nedávno zrozené ZUŠ Líbeznice byl také vyzván k účasti. Výzvu přijal a slaví úspěchy:

David Musil se ve II. kategorii umístil na **prvním** místě, **Vítek Maleček** na **druhém**

a **Jakub Steffel** na **třetím**, dále ve své kategorii obsadily **první** místo: **Veronika Sigmundová**, **Marie Vaňová** a **Kateřina Kovářová** - toto ocenění získaly za své keramické kachle. Ve IV. kategorii obsadila **třetí** místo žákyně **Michaela Černochová**.

OCENĚNÍ MLADÉ FOTOGRAFKY

Dne 25. března převzala **Terezka Grubauerová**, žákyně 8. ročníku Základní školy Líbeznice, v sále Vzdělávacího a kulturního centra Židovského muzea v Praze cenu za třetí místo v celostátní soutěži Daniel. Terezka získala ocenění ve fotografické sekci této soutěže, jejímž tématem je každoročně připomenutí hrůz Holocaustu.

Jaro

Jaro je tu, slunce svítí,
obklopuje nás barevné kvítí.
Už převládají jen slunečné dny,
lidem se plní veliké sny.
Blíží se vytoužené prázdniny,
dělí nás od nich už jenom hodiny.
Ošklivá zima už pryč odešla,
mrazivé dny si sebou odnesla.
Obloha je jasná,
není na ní jediný mrak.
Tato doba je krásná,
potěší naše srdce i zrak.

Lucie Žebrová, 9.A

První láska

Ahoj, než vám začnu vyprávět krátký příběh z mého života, nejdříve se trochu představím. Jmenuju se Elisabeth a už od svého narození bydlím v malé vesničce nedaleko Paříže. Žiju tady v rodinném domě spolu s rodiči a o několik let mladší sestrou Chris, kterou mám moc ráda. V červnu jsem oslavila svoje už šestnácté narozeniny. A teď něco o mé osobě - mám dlouhé blondáté vlasy, hnědé oči a poměrně štíhlou postavu. Momentálně studuju první ročník střední umělecké školy a už od svých deseti let tancuju Street Dance. A co moji kamarádi? Mám spoustu kamarádů, ale jen za jednoho bych dala ruku do ohně. Jmenuje se Luk, je mu sedmnáct let a bydlí, spíše bydlel, v sousedním domě, ale před čtyřmi roky se odstěhoval do Londýna kvůli škole. Často jsme si volali, ale dlouho jsem ho neviděla.

Tak to je o mně zatím asi vše. Teda vlastně ještě něco: před měsícem mi umřela babička, se kterou jsem měla neuvěřitelně krásný vztah, a tak chodím každou sobotu na hřbitov a mé babičce nosím kopretiny, protože je milovala. Tak, teď už je to vše.

Byla sobota a já šla jako obvykle na hřbitov, cestou jsem koupila květiny. Když jsem chvíli seděla na hřbitově, všimla jsem si chlapce, který seděl na lavičce a plakal. Zvedla jsem se a pomalu jsem šla k němu. Řekla jsem: „Ahoj, můžu ti nějak pomoci?“ Zvedl hlavu, začal si utírat slzy z tváře a pomalu se usmívat. Najednou řekl: „Ahoj, Eli, to jsem já – Luk, nepoznala jsi mě?“ Začala jsem si ho prohlížet a najednou jsem poznala, že je to opravdu on, objala jsem ho, dala jsem mu pusku na tvář a on mi začal vyprávět, co se mu stalo. „Víš, Eli, zemřel mi bratranec Jack, měl autonehodu, a ty víš moc dobře, že pro mě znamenal moc, byl jako můj brácha,“ dořekl a začal zase plakat. Nakonec jsme šli domů a celou cestu jsme se bavili o tom všem, o hřbitově, o Londýně a tak...

Další týden jsme spolu byli každý den. Na konci týdne jsem se dozvěděla něco, co mě dost šokovalo. Řekl mi, že měl v Londýně už před rokem dvě holky, ale přitom, když jsme si volali, tak mi neřekl nic. Byla jsem docela zklamaná, říkáme si jinak všechno.

To, že mě to mrzelo, jsem nedala nijak najevo. Nakonec jsme šli do kina i s mojí malou sestrou Chris na Zvonilku, je to film pro děti, ale celkem jsme se u toho všichni nasmáli. Další den jsme spolu nebyli, protože jsem byla nemocná a nebylo mi zrovna nejlíp, a když mi je blbě, tak přemýšlím o všem možném. Samozřejmě jsem přemýšlela i o Lukovi a o mně. V hlavě mi běhalo 1 502 462 myšlenek. Nevěděla jsem, jak to mezi námi bude dál, a najednou jsem si položila otázku - „Co když jsem se do něj zamilovala?“ V tu chvíli přišla do pokoje Chris a chtěla, abych s ní koukala na nějakou pohádku. Moje myšlenky rázem zmizely.

Po týdnu už mi začalo být líp, a tak jsem se rozhodla, že se půjdu projít s Chris do parku. Když jsme tam přišly, na lavičce seděl Luk a objímal se s jakousi dívkou. Nevěděla jsem, co dělat. Nakonec mě napadlo, že budu dělat, že ho nevidím.

Za chvíli si mě ale všiml, volal na mě, ale já pořád dělala, jakoby nic. Vzala jsem Chris a odešly jsme. Když jsme byly doma, zapnula jsem si facebook a on mi hned napsal: „Ahoj, Eli, co se dnes v parku stalo?“ Nevěděla jsem, co odepsat, protože mu to nemůžu nijak vyčítat, jelikož spolu nechodíme, a tak má právo dělat si, co chce – klidně i líbat jiné dívky. Ale už jsem prostě tušila, že mu musím říct, co k němu vlastně cítím, a tak jsem odepsala: „Ahoj, víš, je to asi takhle, když jsem tě zahlídla

s tou dívkou, vyhrkly mi slzy do očí a nemohla jsem zareagovat jinak, než dělat, že tě nevidím a nakonec odejít. Doma jsem pak přišla na to, že jsem se asi... “ V tu chvíli mě zavolala mamka, a tak jsem odeslala to, co jsem napsala a šla jsem za ní. Samozřejmě mi hned napsal smsku a chtěl vědět, co jsem se asi.... Neodepsala jsem, a když jsem ho další den potkala v parku, řekla jsem mu pravdu - že jsem se prostě ZAMILOVALA. Zeptal se: „Do koho?“ Nevěděla jsem, jestli mě jenom zkouší, nebo je opravdu tak natvrdlý, tak jsem řekla: „Znáš ho moc dobře, znáš ho líp jak já.“ Potom jsem odešla. Večer mi napsal: „Nevím, do koho ses zamilovala, nikoho neznám líp, jak ty, zvlášť po tom, co jsem tu tak dlouho nebyl, tu neznám skoro nikoho, ale uvědomil jsem si, že mi bude vadit, jestli budeš chodit s někým jiným.“ Já si to přečetla a začala jsem se hrozně smát. „Víš, ten, do koho jsem se zamilovala, je můj nejlepší kamarád a jmenuje se Luk, už jsi to konečně pochopil? “

Neodepsal a asi za čtvrt hodiny zazvonil zvonek - do pokoje vešel Luk. Sedl si vedle mě na postel, políbil mě a řekl: „Eli, když jsem tě viděl po dlouhé době na tom hřbitově, taky jsem se zamiloval. Čekal jsem, jestli se do mě taky nezamiluješ, myslel jsem, že máš nějakého kluka. Zkoušel jsem chodit s jednou holkou – viděla jsi nás v tom parku, ale nešlo to. Když jsi mi dnes napsala, že ses do mě zamilovala, byl jsem v tu chvíli nejšťastnější člověk na celém světě...“

A jak to bylo dál? Tohle všechno se stalo před rokem a my jsme s Lukem pořád spolu, kvůli mně se přihlásil na školu ve Francii a od té doby spolu trávíme každou volnou chvíli. Tak nám držte palce, ať nám to dlouho vydrží!

Michaela Bůbelová, 8. ročník

